

УИЛЯМ К.

УИЛЯМС

УИЛЯМ КАРЛОС УИЛЯМС ИЗБРАНИ СТИХОТВОРЕНИЯ

Превод: Николай Кънчев

chitanka.info

Уилям Карлос Уилямс е роден през 1883 година в Ръдърфорд, Ню Джърси, Съединените щати. Завършва медицина и цял живот практикува своята професия в родния си град, като застъпва една поезия с делничната проза на живота, откъдето според него непосредствено възниква възвишеното.

Литературен антипод на своя съотечественик Т. С. Елиът, който напуска Съединените щати, за да се включи в европейската култура и най-вече чрез поемата „Пустата земя“ да изрази края на нашата цивилизация, без обаче да допуска нови състояния на съществуването. Това събужда сериозни възражения от страна на Уилям Карлос Уилямс, който поддържа винаги своята мисъл, че „идеите не са извън нещата“ и дава нови плодотворни насоки в съвременната поезия. Неговата поема „Патерсън“ стои редом по значение със „Стръкчета трева“ на Уолт Уитмън и „Кантоси“ на Езра Паунд. Малко преди смъртта си през 1963 година получава наградата „Пулицър“ за последната си поетическа книга „Картини от Брьогел и други стихотворения“. Заедно с Езра Паунд, Е. Е. Къмингс и Уолъс Стивънс Уилям Карлос Уилямс е един от четиримата най-големи американски поети на ХХ век.

Николай Кънчев

ПАСТОРАЛ

*Когато бях по-млад
аз бях наясно
че ще стана някога си някой.*

Стар сега

*по улиците скитам
възхитен от къщите
на крайно бедните:
с наклонените покриви
и тъмни дворове
със стари жици, с прах,
и мебели изпотрошени;
е огради и пристройки са
от бъчвени дъски
и късове от будки, всички те,
ако имам щастието,
водят към зелена синина
която чиста и измита
ми харесва повече
от всеки цвят.
Но никой
няма да определи това
какво значение огромно е за нацията.*

АПОЛОГИЯ

Защо аз пиша днес?

*Подобна красота
на ужасените лица
със своята незначителност
ме приповдига:*

*на негърски жени
и надничари —
стари и из преживял и —
те се връщат в къщи вечер
в своите дрипи
и с лица
на стари флорентински дъбове.
Така*

*застиналите маски
на лицата ви ме приповдигат —
хора толкова значителни —
но не
по този начин.*

РУСКИ ТАНЦ

*Когато моята жена заспи
и бебето и Кетлин
също
и слънчевата грамофонна плоча блесне
в копринена мъгла
върху просветващи дървета, —
ако аз съм в северната моя стая
аз танцувам гол, гротескно
срещу мойто огледало
около главата ми върти се мойта риза
и на себе си аз пея
„Сам съм, аз съм сам,
тъй добре е да съм сам!“*

*Ако възхитен съм от ръцете си, лицето си,
от раменете си, от хълбоците си, от себе си, —*

*кой би могъл да каже
че не съм добрият дух на моя дом?*

ЛЮБОВНА ПЕСЕН

Легнал тука мисля си за теб —

*петно на любовта
виси върху света!
Жълто, жълто, жълто
изпояжда листите,
шафрана цапа
клоните рогати се опират
тежка*

*върху лисо пурпурно небе!
Няма светлина
нетното само
се изцежда като мед
от лист на лист
от клон на клон
петни то цветовете
на цял свят —*

*ти си там под
винения край на запад!*

ГОЛЯМОТО ЧИСЛО

*Сред дъжда
и светлините
аз видях числото 5
от злато
на пожарната
червена
литнала
направо
и едва забележимо
бе сред ударите на камбанките
сред виенето на сирените
и грохота на колелата
през помръкналия град.*

ВИД ПЕСЕН

*Нека бди змията
в буренаците
и писането нека е от думи живи и готови
за очаквания удар,
будно.*

*— чрез метафората да се помиряват
същества и камъни.
Твори. (Идеите не са
извън нещата.) И измисляй
Ломикамъчето мое цвете ще сломи
скалата.*

СТИХОТВОРЕНИЕТО

*Всичко е в
звука му. Песен.
Рядко песен е. Би трябвало*

*да бъде песен — от
подробности, оси,
тинтява — нещо
непосредствено, отворени*

*резци, очите
на жена — събудени
центробежно и центростремително*

СЮЗЪН

*Братко Пол! погледай!
— но той тича
не в посока към прозореца
Луната!*

*Чух вика и си помислих:
там какво ли се е случило?*

*Това е просто Сюзън,
разговаря си с луната!
С два юмрука вика на прозореца:
Пол! Пол!*

*— говори си с луната
вика и размахва два юмрука
на прозореца си!*

Братко Пол! Луната!

НЕРЕШИТЕЛНИЯТ ДУХ

*Понякога реката
е река в духа
или на духа
или в и на духа*

*Сред бреговете ѝ от сняг
от спадащия прилив тъмна
ивица се образува между
водата и брега*

*Нерешителният дух
течението съзерцава
и предчувства
прилика която*

*ще открие — сложен
образ: нещо като
бяло чело
и опасно с превръзка*

*от мъждива мисъл
надалече, много надалече
с променливите черти
на бързото*

*течение на речната вода, преди
приливът да се
завърне
и се повдигне, може би*

ТОТАЛНО РАЗРУШЕНИЕ

*Беше леденостудено,
котката погребяхме
и взехме нейната кутия
веднага да я изгорим*

*отзад зад къщата.
Бълхите ѝ избягаха
от огъня и след това*

умряха от студа.

ПРОЛЕТ

*О, мои бели коси!
Наистина, не сте вече цветчета на слива.*

МРАВКА С ЧЕРВЕНИ КРИЛА

*Дивата мравка с червени крила
квака подобно на
жаба но още по-остро
когато тя с бисер*

*ните си очи свети
над блатото, блато —
то с мирис на водка
за нейните ноздри.*

ИНТИМНА ПЕСЕН

*Измети си къщата,
спусни си чистите пердета
на прозорците
облечи си нова рокля
и ела при мен!*

*Брястът разпилява
своите късчета
от сладък аромат
високо в бялото небе!*

*Кой ще чуе някога за нас
през идващото време?
Нека се говори че
е имало сияен мирис
изпарен от черни клони.*

ЗА ДА СЕ СЪБУДИ ЕДНА СТАРА ДАМА

*Старостта е
полета на мънички
цвърчащи птички
пърхащи
по голите дървета
върху ледения сняг.
Напираци и падащи
са побеждавани
от мрачен вятър —
Но какво?
Застанали са
върху непреклонните стъбла,
снегът
покрит е от зърна
за семена
и вятърът постихва
от щастливия им
звънък писък.*

ЯНУАРИ

*Отново се обръщам аз към трите вятъра
които свирят с ароматите си смехотворни
на прозореца отвън:*

По-силно свирете.

*Вие няма да успеете. А аз
все повече се свързвам с моите фрази
докато вие блъските разкъсващо
да ви последвам.*

*Вятърът,
като преди, до съвършенство свири
свойта присмехулна музика.*

НЕЗАКОНОРОДЕНИ НЕЩА

*Водата продължава да тече —
и все още дроздът пее*

*и все пак
в небето горе*

*там на дъното
безкрайно*

*смесват се...
... ехата на гърма!*

*Тишината връща след това
от долина*

*на долина мира
както стиховете са запазили*

*езика
на изконните възторзи.*

МОМИЧЕТО

*с големите гърди
под синия си шлифер*

*гологлаво е —
по улицата си върви,*

*чете си вестник
спира се, обръща се*

*и гледа към земята
нещо*

*сякаш е видяло
някаква монета*

ЗАКУСКА

*Двадесет врабчета
върху*

*купчина от
мръсотия:*

*да живеем и да се
живее.*

РАЗВАЛЕНА ГРАМОФОННА ПЛОЧА

*Вземай всичко от брега.
Изтърсвай пясък
от реката
в старото мочурище.*

*убивай всичко живо
оцеляло — даже
плъховете. Кой направи това?
Той стои тук.*

*Този в синя риза и с
морскозелена шапка.
Всичко е планирано
за да си построи той къща*

*за да си построи
той къща за да си построи той
къща за да си построи
той къща...*

ЕДНА ПРИЯТЕЛСКА РАЗДЯЛА

*Ти? Пресметнато е.
Ти изпиваш ми кръвта,
това е всичко.*

*И защо
да се тревожа
за шофьора и хлебаря?*

*Аз не мисля за това.
Както ти към мен
така и аз към теб.*

*Според мен,
върви по дяволите. Аз
няма да се отзова отново.*

КОДЕКС

*Биещо сърце сред
перушина
от крила и от гърди*

*на тукашната
пустота е
антитеза*

*В любовта
любов скъпа, любов моя
подробността е всичко*

КАРТИНИ ОТ БРЪОГЕЛ

I. АВТОПОРТРЕТ

*Чернена зимна шапка над
възсини весели очи
глава и рамене се ширят само*

*върху тясното платно
кръстосани ръце едно ухо
израснало отдясно се показва*

*лицето леко наклонено е
от тежко ленено палто
с широки копчета*

*достигащи яката над която е изпъкнал
едър нос
очите са обаче зачервени*

*сигурно към много работа
е пристрастен
но китките са деликатни*

*на човек изобщо
никога не хващал
ръчен труд небръснат е*

*брадата руса неподстригана е
няма време да се гу-
би трябва да рисува*

II. ПЕЙЗАЖ С ПАДАНЕТО НА ИКАР

Според Брьогел
падането на Икар
било през пролетта

орачът обработвал
свойта нива
и годината събудена

показвала си всички
накити трептяща
близо

до брега крайморски
в пълно
безразличие

излегнал се на слънцето
стопило капещия
восък на крилата

неусетно
край брега се
мярнала

почти незабелязана следа
била е
давещият се Икар

III. ЛОВЦИТЕ В СНЕГА

Зима е навсякъде
сред ледените планини
на заден план завръщане

от лов към вечерта
отляво
яките ловци отвеждат свойта

хайка фирмата на кръчмата която
е увиснала от
счупената панта е елен разпятие

от своите рога замръзналият
двор на кръчмата е
празен само пламнал е огромен

огънят от вятъра разпалван и край него
насъбрали се жените
го наглеждат а отдясно

хълмът е разкрит мотив с пързаянето
Брьогел живописецът
с око набито е избрал

един-единствен храст през зимата и неговият
преден план
допълнил е картината

IV. ПОКЛОНЕНИЕТО НА ВЛЪХВИТЕ

По Рождество
аз вече поклоних се на
Младенеца взет в ръце от своята Майка

Мъдреците в тайния си
блясък
Йосиф и войниците

от свитата
с лицата си недоверчиви
образуват сцена вдъхновена да речем

от Италиански майстори
но с тази разлика че
майсторското

*изпълнение
е на духа духа неизчерпаем
чийто белег тука е навсякъде*

*дух жив и незадоволен от
това което му се иска
и което той не може да направи*

*се е съгласил върху сюжета за да
нарисува тъй блестящо
с палитрата на очевидеца*

*очите сведени на Девата
изкуството е
дароприношение от наше поклонение*

V. СЕЛСКА СВАТБА

*Наливай виното съпруже
редом до
съпругата която властвува с коси*

*над слепоочията има герб
от зряло жито
на стената редом до*

*сътрапезниците седнали на дълги маси
и свирачите са си на своето място
има ловно куче под*

*масата и тукашният Кмет брадат
представен е жените с
шапките кососани*

*си бърбят завистливо но съпругата
с ръце на коленете
наблюдава мълчаливо притеснена ястия*

*познати са наслагани
и мляко квасено Бог знае на каква
подпора дървена направена е*

*от вратата на хамбара а от двамата
прислужващи единият е по палто
червено и с лъжица в панделка на неговата шапка*

VI. КОСИТБА

*Това което живо е в
духа човешки
произлиза*

*от стремежите му тайни към
изкуството, изкуството, изкуството!
картината*

*която Ренесансът
се опита да си върне
но която*

*потвърди отново житните полета
развълнувани от
вятъра*

*косачите с ботушите
обръщат си
сеното*

*паберките вече са на работа
тук техните блага са —
свраките*

*конете впрегнати и никой
не може да
заличи това*

VII. ЖЪТВА

*Лято е!
картината се образува
около млад*

*жътвар намерил удоволствие
от обедната си почивка
и съвсем*

*откъснал се
от утринния труд
излегнал се*

*направо спи
разгърдил се
но гръб*

*жените
му донесли за обяд храна
и може би*

*в добавък вино
те клюкарстват хором
под едно дърво*

*чиято сянка
той нехайно
не използва за да*

*не пристане
в центъра на
тяхната вселена прозаична*

VIII. СВАТЪБЕН ТАНЦ НА ОТКРИТО

*Създадената от артиста
да кръжи и да*

кръжи в танц

*празнично облечената
радостна тълпа от селяни
възбудени и техните*

*мари-маргота с едри задници
заляла е
площада на пазара*

*който е използван от жените с
бели шапчици
колосани*

*притичват те или отправят се без неудобство
ком крайнината на
гората*

*повратливи с
техните обувки груби и
по старовремски гащи*

*викащи устати
Иха!
тропат с токовете те*

IX. ПРИТЧА ЗА СЛЕПЦИТЕ

*Ужасна но учудваща картина
притча за слепците
без червено*

*в композицията е изобразена група
просяци предвождани
едни от други по диагонала който прекосява*

*картината отгоре чак до долу
след ръба*

на падане накрая в бездната

*където композицията свършва
свършва и картината в чието дъно
никой зрящ*

*не си представя фигурите
тъй небръснати на клет-
ниците с жалките багажи*

*някаква паница
за миене съзира се
колиба и издигнат връх на църква*

*вдигнати лица
като че ли към светлината
няма никаква подробност чужда*

*на композицията те едни след
други са с тояжките в
ръка напредват до провала.*

ИЗСЛЕДВАНЕ

*Може би това е негова жена
колата е кола служебна
поверена*

*на полицейски някакъв агент
си мисля
но държането му*

*е далече от служебно
по такова време
на деня*

УМЕНИЕ ДА СЕ ОБИЧА

*Цвете
паднало
видя тя*

*там
върху земята
с розови листенца*

*недокоснато
изкусно
сложено отново*

*върху
неговото
стръкче*

3 ПОЗИ

I. ЕЛЕЙН

*готова да подскочи тя
все още търси равновесие
— със сдържан поглед*

*може би не ще се хвърли
върху окосената морава
сред която пръстите ѝ голи*

*подчертават лятото
и кърдите
на русите коси*

*с усмивка колеблива
е към всичките заложили
на своя неуспех*

*прасци пронизват
китките
на място щом побегнат*

II. ЕРИКА

*твойта мелодична линия
едничка е значима
в тази композиция*

*когато най-накрая аз признах
главата ти
и твоя кораб*

аз възторжено сред
моите пръсти
одобрих

и името ти
скандинавско
дадено ти

вече Ерика
навярно в памет
на предците твои

а останалото си е
тайна
твоят вирнат нос отворен

на върха си
дава път
към нея вътре

III. ЕМИЛИ

твоите дълги крака
са създадени
за да те носи
високо

главата ти малка
която
и дядо ти

чак я познава
понеже познава той
всичко

тя носи те
в танца подобно

твой гений

*трапчинката
върху
брадичката*

*ти позволява
но можеш ли ти
да отидеш далеч*

ЖИВОПИСТА

Тръгнало от черното
или
постигнало го

помрачението ѝ понесе
тънката
къдрица

на косите руси и поръчани ѝ
от
Сорбоната

това бе нейното последно
ясно
действие

портретът на едно
дете
което

ѝ остана безразлично
но блестящо
нарисувано

тя после се омъжи и
остана в друга
някаква страна

ТОЙ ДОСТА ВИДИМО ГО Е УСУКВАЛ

*Какъв екип
Флоси, Мери, един проф по химия
и аз*

*сме образували за да нападнем
сме
ло гледищата ставащи все по-*

*прозрачни
на един академик
най-*

*много то което може
да се каже
е*

*че те предлагат все
прозрачността
на*

*локвата
под първия ѝ
лед*

ПЕСЕН

*ти си винаги Април
за мене
вечност нерешителна си*

*цвете русо
и момиче младо
с толкоз стройните крака*

*не знаеше
кой бях но аз
приех*

*да прочета стихотворения
с ръце
около твойта шия*

*ние се притискахме
о-
пасно*

*повече отколкото едно
момиче
трябва да допусне*

*и последицата от мраза
обхвана
русите цветя*

*от пролетта
през
цялата година*

СЪОБРАЗИТЕЛНИЯТ ОВЧАР И НЕГОВИТЕ НОВИ КАРУЧКИ

*Как искам да
издърпам
задницата*

*за да
използвам някоя
като я отведа*

*с „момичетата“ си
на
забавлението с*

ПТИЦА

*Птица е разперила крила
със стойката
неприкосновено непосягаща*

*посягащо и вие
представяте си тези ноемврийски
равнини*

*като страна
чудесно се съсредоточила в моите
втренчени очи*

Цял свят е в един образ

*аз си спомням за картината
японска несъмнено
и изпълнила ми погледа
до степената на болка*

*картина някаква без стойност
все пак не забелязвах нищо друго
стената съществуваше за мен чрез този образ
като муха се закачих за нея*

ПЛОДЪТ

*Сутринта
изядох крушите!
ми каза тя*

*седнал на леглото съм до нея
и си мисля
за Пикасо*

*от един портрет
на млад чувствителен човек
преобразил се*

*в него
Сутринта
изядох крушите!*

*ми казва тя
когато разделени заедно
веднага се прегърнахме*

СТИХОТВОРЕНИЕ

*получил с преголямо
закъснение писмото
на поет когото уважавам
но*

*не споделям възгледите му
относно
поетическата техника
сега*

*бях много развълнуван
че получих
новини от него въпреки
че той не е отрекъл*

*гледната си точка
и разбира се не се е
осъзнал
но все едно*

*стилът му
има други не
обикновени добродетели
които ме възторгват*

АМЕРИКАНСКО ГОВОРЕНЕ В РАЗЛИЧНИ СТЪПКИ; НЯКОЛКО МЕТРА СЪВСЕМ ПРОСТО

I. ИЗСЛЕДВАНЕ НА РИТЪМА

*Ох
смадликата мъртва
е
за първи път
го
забелязвам*

II. ХИСТОЛОГИЯ

*Има
и
микроскопична
анатомия*

*на
кита
и това
успокоява*

III. PERPETUUM MOBILE

*На всичките момичета
от всички възрасти
които движат се*

по улиците на града

*в мълчание или бърливо
слагащи*

*бедро
подир бедро
едно две*

*едно две от тях
понякога се спират
пред витрина и*

*оправят линията си
от тук
чак до Китай навсякъде*

*надлъж
и шир надлъж и шир
надлъж и шир*

IV. СИНЯ СОЙКА

*Тя се сгърчи
точно преди полета ѝ*

*уловен
от кинокамера*

*в движението
на духа с крила*

*готови да се ширнат в
мълния и*

*в синя клетва
споменът за тебе*

*мой приятелю
извика срещу мен*

— да служим
на изкуството по навик

V. СЪПРУГАТА НА ЕКЗИСТЕНЦИАЛИСТА

Аз следях
сезоните
при този климат

той по-скоро е студен
синигерчетата
идващи

през Май не
бъркат лавър
с мирта

и когато я намерих
мъртва на
моравата за мене

всичко е
един сезон
сега

VI. ЕДНА САЛАТА ЗА ДУХА

Моя скъпа душа
може би ние сме отредени
да надживеем вътрешностите си
нека прославим

това от което сме се отричали всички
поякога
с твърде голямо усърдие
чува се

*също от тоалетните дамски
но дявола!
извор
за всички чудесни салати*

VII. ХЛОЯ

*Прасците на
момичетата млади и краката
им когато са създадени чудесно*

*колената
им изпити тънко
в летните им дрехи*

*ни показват че
те са създадени да тичат
или да танцуват*

*в цвят червен
на
круша в равновесие*

*поклащащи
безгрижно
крак*

*след крак
преместват се
за да избегнат моя поглед*

*тръгнали да пуснат
в пощата писмо
усмихнати на мой приятел*

VIII. КОКТЕЙЛ

Младата жена

*срещу корема на която никога не съм
заспивал както*

*други
срещнах днес
но време на коктейла*

*без да съм пиян
освен от някаква
любов презрителна към всички*

*погледите ни
се срещнаха очите
ни се вслушвах в това което*

*би могло да бъде казано
с прекъснат дъх
не виждащи останалия свят*

IX. ОТКРАДНАТИТЕ БОЖУРИ

*Това което ми донасяха жените
винаги бе трудно да се
схване отстрани*

*ти Флоси
си живяла с мене
толкова години припомни си*

*за годината
когато имахме лехи чудесни
с цъфнали божури*

*как доволни
бяхме от това
че през нощта*

ни ги откраднаха

*и как си споделихме мъката от
тази загуба не мислехме*

*за нищо друго ние
през деня и нищо
друго никога не би могло*

*да ни сближи повече
през годините откакто
бяхме заедно*

15 ГОДИНИ ПО-КЪСНО

*гледали пиесата ми
Хиляди любви
на сцената за първи път*

*ми идваше
но много пъти
истински да раз-
говарям с моите
пациенти, и особено
с жените, аз самият*

*събеседникът
разголвах се пред тях
за всички там*

*в пиесата но кой
ще се помъчи
да огледа*

*колко сериозен е
проблемът? В миг един
актьор накаран*

*да си види текста
от сърце
дойде при мене*

*с пламнало лице със зяпнала уста
и с просветление в очите
Нищо повече*

ЗАГЛАВИЕТО

— както при „Загубване на девствеността“ от Гоген —

как несвързано е то със съдържанието:

голо тяло, на което никой не обръща никакво внимание

освен бдителното едро куче с лапа срещу гола гръд,

ето тя лежи по гръб в едно поле открито,

с крайници прибрани тихо — и все пак чрез своята

неотносителност то повишава стълкновителната и емоционалната значителност на цялото...

НА КОН ПОДОБНО АМАЗОНКА

*Тя се е качила върху своите бедра като
на кон
жените именно така*

*ме забавляват с отговора според
философията
или своите вдигнати крака*

*поставят на
колени ако ги
преследват повечето от жените*

*са по-малко непокорни
произлезли
са от друга раса*

КАЛИПСО

I

*Добър е Бог той е
любов
обичай ме тогава*

*Бог
е любов обичай ме
тогава Бог*

*е любов обичай ме
тогава силно*

II

*Любовта е слънцето
изгряло
в*

*утринта
и
при*

*вечер
с при-бежка
си отива*

III

*Гледахме си как
червен петел*

и

*две кокошки
зад
музея*

на

*Св Кръст
си блъскаха*

*крилата
с кър-кър
и кукуригу*

НА МОЯ ПРИЯТЕЛ ЕЗРА ПАУНД

*или евреин е или
уелсец
надявам се да ти присъдят Нобеловата награда
ще ти послужи тя добре
— сред постоянство
и с такова име*

*Ако аз бях куче
бих стоял върху студения паваж
в дъжда
очакващ си приятеля (така и ти би сторил)
ако така ми е приятно
даже ако беше Януари или пък Зюкофски*

*Английският ти
не е много характерен
за писане на стихотворения
ти се показваш неуместен да не кажа и
скъперник*

ТАНЦ ДОКРАЙ

*Гагарин казва, че в екстаз
той би могъл
да продължи завинаги*

*той плаваше
ядеше, пееше
и щом оттам се върна след*

*сто и осемте минути в орбита
около
земята се усмихна*

*после слезе да
заеме своето място
между нас*

*сред цялото това делене
и изваждане той в ритъма
на стъпките*

*на стъпките се чувстваше
както след
танцуване*

Издание:

Уилям Карлос Уилямс. Избрани стихотворения

Модерни поети № 2

Една поредица на Николай Кънчев, осъществена със
съдействието на в. „Литературен форум“.

Издателство „Слово“, Велико Търново, 1993

САЩ, първо издание

Художествено оформление: Трифон Калфов

Предпечатна подготовка: Издателство „Слово“ (Йордан Иванов)

Печат: ДФ „Абагар“, Велико Търново

Формат 32/84/108. Печатни коли 4,5

ISBN 954-439-221-1

William Carlos Williams. Selected Poems (by Florence Williams)

Published in USA by New Direktions Books, New York

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.